

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 612
din 09.12.2015

Dosar nr.: 312/2015

Petiția nr.: 3374/15.05.2015

Petent: Institutul Național pentru Studierea Holocaustului din România “Elie Wiesel”

Reclamat: S.S.

Obiect: publicarea pe pagina de Facebook a unei caricaturi discriminatorii la adresa președintelui Institutului Național pentru Studierea Holocaustului din România “Elie Wiesel”, precum și la adresa comunității evreiești

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. Institutul Național pentru Studierea Holocaustului din România “Elie Wiesel”, loc. București, bd. Dacia nr. 89, sector 2

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. S.S., loc.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul sesizează publicarea pe pagina de Facebook a părții reclamate a unei caricaturi discriminatorii la adresa președintelui Institutului Național pentru Studierea Holocaustului din România “Elie Wiesel”, precum și la adresa comunității evreiești.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 3374/03.06.2015 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 3809/03.06.2015 a fost citată partea reclamată.

3.3. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 11.06.2015. Având în vedere solicitarea părții reclamante de acordare a unui nou termen de audieri, părțile au fost recitate pentru termenul din data de 30.06.2015.

3.4. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul supune atenției o manifestare publică xenofobă și antisemită, de instigare la ură națională, prin care s-a creat un cadru intimidant și ostil împotriva unor persoane în legătură cu apartenența acestora la o anumită naționalitate, etnie și religie.

4.1.2. Petentul arată că, în data de 26 aprilie 2015, partea reclamată, autointitulată “Șef al Mișcării Legionare”, a postat pe pagina sa de Facebook o caricatură care îl înfățișează pe directorul Institutului Național pentru Studierea Holocaustului din România “Elie Wiesel”.

4.1.3. Așa cum reiese din mesajele prezente în respectiva caricatură, directorului Institutului Național pentru Studierea Holocaustului din România “Elie Wiesel” îi sunt asociate diferite simboluri ale statului Israel, ale etniei evreiești și ale religiei iudaice: uniformă și kipa (bonetă) în culorile drapelului israelian, Steaua lui David și Talmudul. Totodată, caricatura îl înfățișează pe director ca personificare a “nazismului iudaic” și a ostilității împotriva românilor, fiind înfățișat cu o servietă pe care sunt inscripționate cuvintele “legi antiromânești”. Postarea, care poartă titlul “Soluția Institutului Holocaustului...”, sugerează că statul Israel și comunitatea evreiască, animate de o ideologie fundamental criminală – “nazismul iudaic” – acționează prin director și Institutul Național pentru Studierea Holocaustului din România “Elie Wiesel” împotriva intereselor României.

4.1.4. Petentul precizează că impactul public al respectivei postări este unul semnificativ. Contul de Facebook al părții reclamante reunește 949 de persoane în lista de prieteni, conținutul postării fiind accesibil oricărui vizitator, iar postarea a fost preluată și redistribuită de alte 32 de persoane.

4.1.5. Petentul menționează că pagina de Facebook a părții reclamante incită la ură națională și prin mesajul prezent pe antet, prin care acesta preia în mod trunchiat un citat din Talmud și susține că scrierea sfântă a evreilor îndeamnă la uciderea ne-evreilor.

4.1.6. Petentul atașează ca probe caricatura, imagine cu pagina de Facebook a părții reclamante și cu mesajul prezent pe antet “*Pe cel mai bun dintre ne-evrei, omoară-l!*”

4.1.7. Prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu nr. 7495/25.11.2015 petentul își exprimă concluziile scrise prin care arată că respective caricatură postată de partea reclamată pe pagina sa de Facebook nu reprezintă o simplă satiră, ci o formă de exprimare a urii naționale și religioase. Petentul consideră că antetul “Legiunea Arhanghelul Mihail – Garda de Fier” și sigla Mișcării Legionare, utilizate de partea reclamată au un caracter antisemit și xenofob și sunt o manifestare a convingerilor sale fasciste. Mai mult, deși partea reclamată sugerează o asemănare între caricatura sa și cele publicate de către Charlie Hebdo, petentul subliniază faptul că publicația Charlie Hebdo a prezentat în mod satiric, fără deosebire sau preferință, o multitudine de categorii religioase, etnice și naționale, în schimb partea reclamată, autoproclamat șef la Mișcării Legionare, a decis să disemineze o singură caricatură, aceasta fiind ostilă evreilor, statului Israel și religiei iudaice.

4.1.8. În ceea ce privește antetul paginii de Facebook a părții reclamante, care prezintă citatul “*Pe cel mai bun dintre ne-evrei, omoară-l!*”, petentul face următoarele precizări:

- citatul este preluat trunchiat din scrierea rabinică Mekilta Beshallah 27a (Exod 14:7). Textul în original reprezintă o concluzie la întrebarea: având în vedere potențiala probitate

morală a unor soldați ai armatei adverse, este permis ca, în situația unui război, inamicii să fie uciși nediscriminatoriu? Răspunsul formulat în Mekilta preciza că în război, indiferent de calitățile adversarului, acesta trebuie ucis.

- așa cum este postat pe pagina de Facebook a părții reclamate, mesajul are un caracter incitator și îndeamnă la ură împotriva evreilor deoarece, prin scoaterea fragmentului din context, creează impresia existenței unei amenințări ce planează asupra populației creștine.

4.1.9. Astfel, în contextul postărilor de pe pagina de Facebook a părții reclamate și al actelor sale de propagandă legionară, citatul respectiv este menit să incite la ură națională și religioasă.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Partea reclamată, prin punctul de vedere nr. 4817/13.07.2015, consideră petiția formulată împotriva sa ca fiind lipsită de temei, nelegală, neobiectivă, răzbunătoare și practic halucinantă.

4.2.2. Partea reclamată arată că este vorba despre o caricatură și nimic mai mult și menționează că practic, cel mai simplu răspuns la respectivele acuzații “parcă scoase din romanul “Procesul”, al lui Franz Kafka” este celebrul mesaj “Eu sunt Charlie!” (Je suis Charlie!)

4.2.3. Caricatura este o satiră la acțiunile repetate ale Institutului Național pentru Studierea Holocaustului din România “Elie Wiesel” împotriva unor personalități din perioada interbelică și nu numai, personalități cu un puternic profil creștin, filozofic și național și împotriva Mișcării Legionare, organizație perfect legală, cât și a membrilor ei.

4.2.4. Partea reclamată susține că petentul a făcut demersuri împotriva acordării de titlu de cetățean de onoare unor localități sau împotriva numirii unor străzi sau ridicării unor statui privitor la: filozoful creștin Mircea Vulcănescu, filozoful creștin Petre Țutea, martirul, considerat “sfântul închisorilor” Valeriu Gafencu, starețul considerat sfânt Iustin Pârvu, poetul creștin Radu Gyr etc. Partea reclamată atașează în acest sens plângeri ale petentului sau răspunsuri din partea autorităților la asemenea plângeri. Partea reclamată menționează că absolut toate aceste plângeri ale petentului au fost respinse definitiv fie de către autoritățile locale, fie de către instanțe.

4.2.5. Partea reclamată arată că petentul a făcut plângeri penale atât împotriva Mișcării Legionare, cât și împotriva sa, în calitate de șef al acestei organizații și precizează că toate au fost respinse de către Parchet și de către instanțe. Partea reclamată atașează punctului de vedere exprimat extrase din hotărârile date de instanțe.

4.2.6. Mai mult, petentul a inițiat un proiect legislativ (PL 193/2014 la Camera Deputaților) prin care a încercat să treacă Mișcarea Legionară în ilegalitate.

4.2.7. Pe de altă parte, în conformitate cu H.G. de înființare a Institutului Național pentru Studierea Holocaustului din România “Elie Wiesel”, nu intră sub nicio formă în atribuțiile acestui institut să intervină în deciziile luate de autoritățile locale, gen primării etc.

4.2.8. Cât despre preluarea trunchiată din Talmud “*Pe cel mai bun dintre ne-evrei, omoară-l!*” partea reclamată arată că citatul nu este preluat din Talmud, ci din cartea “Iudaismul”, de la pag. 70, autor rabinul Josy Eisenberg, cartea apărută la Editura Humanitas în 1995, București, în care se încearcă explicarea unor pasaje din Talmud.

4.2.9. În concluzie, partea reclamată consideră petiția ca fiind netemeinică, nelegală și totodată că aceasta reprezintă o încercare de răzbunare față de acțiunile eșuate ale petentului împotriva unor personalități de marcă culturale și creștine, împotriva Mișcării Legionare, dar și împotriva părții reclamate, ca persoană fizică.

4.2.10. Partea reclamată atașează o serie de documente.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra publicării pe pagina de Facebook a părții reclamate a unei caricaturi discriminatorii la adresa președintelui Institutului Național pentru Studierea Holocaustului din România “Elie Wiesel”, precum și la adresa comunității evreiești. Caricatura a fost postată, în data de 26 aprilie 2015, pe Facebook, pe pagina părții reclamate și, așa cum reiese din mesajele prezente în respectiva caricatură, directorului Institutului Național pentru Studierea Holocaustului din România “Elie Wiesel” îi sunt asociate diferite simboluri ale statului Israel, ale etniei evreiești și ale religiei iudaice: uniformă și kipa (bonetă) în culorile drapelului israelian, Steaua lui David și Talmudul. Totodată, caricatura îl înfățișează pe director ca personificare a “nazismului iudaic” și a ostilității împotriva românilor, fiind înfățișat cu o servietă pe care sunt inscripționate cuvintele “legi antiromânești”. Postarea care poartă titlul “Soluția Institutului Holocaustului...”, sugerează că statul Israel și comunitatea evreiască, animate de o ideologie fundamental criminală – “nazismul iudaic” – acționează prin director și Institutul Național pentru Studierea Holocaustului din România “Elie Wiesel” împotriva intereselor României.

Potrivit art. 15 din O.U.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, orice comportament manifestat în public care vizează atingerea demnității umane, îndreptat împotriva unei persoane, legat de de apartenența acesteia la o anumită naționalitate, etnie ori religie, constituie contravenție, fapta fiind analizată sub aspectul răspunderii contravenționale.

5.2. **În drept**, în soluționarea prezentei sesizări, apreciem că sunt incidente următoarele texte de lege:

- art. 10 și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale;
- art. 1 alin. (3), art. 16, art. 29 și art. 30 din Constituția României, revizuită în 2003;
- art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare O.G. 137/2000).

5.3. Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra raportului dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitatea persoanei, interzicerea discriminării raportată la aprecierile părții reclamate manifestate printr-o caricatură postată pe pagina sa de Facebook, obiect al prezentei sesizări. Analiza urmărește să stabilească dacă în acest caz s-a depășit limita libertății de exprimare și, în consecință, se impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit.

5.4. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie

- **să fie prevăzută de lege** (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),
- **să urmărească un scop legitim**,
- **să fie necesară într-o societate democratică și**
- **să fie proporțională cu scopul urmărit** (Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului*, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

Ingerința să fie prevăzută de lege

5.5. **Prima cerință**, cea a **existenței unei prevederi legale**, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborate cu art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot

fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciem că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile**, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

5.6. Raportat la **scopul legitim urmărit** prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România, indiferent de etnia și religia acestora.

Protecția demnității unei persoane aparținând unui grup etnic ori a unei anumite religii, constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, declarațiile, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

- un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură pe criteriul etnic și religios,
- or, un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup de persoane legat de apartenența la un grup etnic și religios – astfel cum prevede art. 15 din O.G. 137/2000, republicată.

5.7. **Colegiul director constată că primele două condiții** (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) **pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.**

Necesitatea ingerinței

5.8. **Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea de exprimare „este necesară într-o societate democratică”.**

5.9. În acest demers, Colegiul director analizează dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase” („pressing social need”).

5.10. Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, **iar autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei “nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere** (Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.)

5.11. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o „margină de apreciere” în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei „nevoi sociale presante”. Marginea de apreciere se va stabili potrivit standardelor minime ale CEDO. (vezi Handyside v. United Kingdom par. 48 și par. 49).

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

5.12. În scopul de a determina dacă respectiva caricatură, obiect al prezentei sesizări, constituie element de incitare la ură națională și religioasă, Colegiul director va examina: **obiectivul urmărit de partea reclamată, contextul în care a avut loc, conținutul caricaturii, unde a fost postată respectiva caricatură, rolul în societate al persoanei, autor al caricaturii.**

Obiectivul urmărit de partea reclamată

5.13. Obiectivul urmărit de reclamat este important: a dorit acesta să disemineze opinii legate de etnia sau religia petentului ori a urmărit doar informarea publicului asupra unui subiect de interes public (vezi Jersild c. Danemarca). În acest punct, Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina a reclamatului, acest aspect nu are relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

5.14. Colegiul director apreciază că, în speță, caricatura nu a avut rolul de a informa publicul și nici nu s-a urmărit acest aspect, rolul respectiv fiind mai degrabă de pamflet, la adresa petentului, persoană publică.

Contextul în care a avut loc

5.15. Colegiul director nu poate decât să constate faptul că în prezenta cauză s-a depășit sfera caracterului informativ care prezintă interes pentru opinia publică aducând atingere demnității petentului.

Conținutul caricaturii

5.16. În caricatura ce face obiectul petiției, directorului Institutului Național pentru Studierea Holocaustului din România “Elie Wiesel” îi sunt asociate diferite simboluri ale statului Israel, ale etniei evreiești și ale religiei iudaice: uniformă și kipa (bonetă) în culorile drapelului israelian, Steaua lui David și Talmudul. Totodată, caricatura îl înfățișează pe director ca personificare a “nazismului iudaic” și a ostilității împotriva românilor, fiind înfățișat cu o servietă pe care sunt inscripționate cuvintele “legi antiromânești”. Postarea care poartă titlul “Soluția Institutului Holocaustului...”, sugerează că statul Israel și comunitatea evreiască, animate de o ideologie fundamental criminală – “nazismul iudaic” – acționează prin director și Institutul Național pentru Studierea Holocaustului din România “Elie Wiesel” împotriva intereselor României.

Unde a fost postată respectiva caricatură

5.17. Petentul sesizează publicarea pe pagina de Facebook a părții reclamate a unei caricaturi discriminatorii la adresa președintelui Institutului Național pentru Studierea Holocaustului din România “Elie Wiesel”, precum și la adresa comunității evreiești.

5.18. Prin jurisprudența sa, C.N.C.D. a reținut faptul că, „pagina de Facebook constituie o pagină personală susceptibilă de a fi vizualizată de către mai mulți prieteni, iar în acest caz informația difuzată capătă un **caracter public**. Facebook nu este un spațiu privat comparabil cu o cutie poștală electronică. Cutia poștală electronică poate fi controlată din punctul de vedere al informației transmise, în schimb Facebook este o rețea socială deschisă, un spațiu de expresie publică. În cazul Facebook, oricând există o mică parte a conținutului care se face vizibilă pentru public. Deseori, persoanele nu-și cunosc exact parametrii peretelui său privat de pe Facebook, existând posibilitatea ca o persoană să transmită informații de pe contul de Facebook al unei alte persoane la care are acces.”

5.19. Petentul precizează că impactul public al respectivei postări este unul semnificativ. Contul de Facebook al părții reclamate reunește 949 de persoane în lista de prieteni, conținutul postării este accesibil oricărui vizitator, iar postarea a fost preluată și redistribuită de alte 32 de persoane.

Rolul în societate al persoanei, autor al afirmației

5.20. Din perspectiva analizei limitelor libertății de exprimare, rolul în societate al autorului caricaturii ce face obiectul dosarului este determinant. Partea reclamată este o

persoană cu capacitate de influență asupra unui număr mare de persoane, prin urmare nu pot fi acceptate stereotipuri legate de criteriul etnic sau religios.

Concluzii

5.21. Colegiul director, reiterează faptul că libertatea de exprimare constituie valoarea fundamentală a unei societăți democratice și pluraliste. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării. În această sferă se includ: dreptul la libertatea presei, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice. **Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabilă de dezvoltare.**

5.22. În nenumăratele decizii asupra libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că acest drept „**acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și acele care șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței, spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.** (CEDO, Lingens c. Austriei.).

5.23. **În speța de față se impune interferența statului în limitarea libertății de exprimare, partea reclamată urmărind să sublinieze anumite aspecte apreciate ca negative, însă modul în care a fost realizată caricatura a condus la lezarea demnității petentului, la crearea unui sentiment de inferioritate cu atât mai mult cu cât au fost atinse aspecte legate de etnia și religia petentului.**

5.24. Libertatea de exprimare este un drept recunoscut de societate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului statuând deseori rolul esențial al acesteia într-o societate democratică, dar ea nu trebuie să încalce anumite limite care țin în plus de protecția reputației și drepturilor celorlalți.

5.25. Formulele caricaturale nu pot trece peste această obligație, **rolul unei caricaturi nefiind acela de a aduce atingere demnității umane, ci de a sublinia tare ale societății și ale persoanelor publice.**

5.26. Caricatura este un gen aparte al artelor vizuale, de obicei un desen, deși poate fi executată și în alte tehnici, care reprezintă o persoană sau o situație printr-o exagerare intenționată a unor trăsături sau caracteristici, în scopul satirizării, ridiculizării sau atragerii atenției.

5.27. Din definiție rezultă că o caricatură folosește ironia pentru a înfieră anumite tare morale, concepții politice, aspecte negative ale realității sociale, trăsături de caracter ale unei persoane, însă nu și pentru a ridiculiza originea etnică a persoanei, motiv pentru care această apărare nu poate fi reținută.

5.28. Prin modul în care este concepută, caricatura respectivă, atinge două criterii de discriminare respectiv etnia și religia. Cu siguranță petentul este o persoană publică intrând în atenția presei. Însă această atenție ar trebui canalizată pe realizările sau nerealizările persoanei în cauză, **etnia acestuia ori religia și până la urmă demnitatea umană trebuind a fi abordate cu respectul cuvenit.** Cu siguranță se pot aduce critici fără a se produce lezarea demnității personale.

5.29. Caricatura în ansamblul ei creează o atmosferă ostilă, fiind încălcat dreptul la demnitate. Practic sunt atinse atât originea etnică a petentului, cât și religia sa. Originea etnică, identitatea cultural-lingvistică, libertatea confesională reprezintă aspecte unice și

definitorii ale fiecărui om. Atât legislația internă, cât și tratatele la care România este parte, ocrotesc aceste valori intrinseci ființei umane.

5.30. Potrivit art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist - șovină, de instigare la ură rasială sau națională ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia”.

5.31. În doctrina de specialitate privitoare la dreptul la opinie și exprimare, precum și exercitarea acestuia, se remarcă, sub acest aspect, că Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice (publicat în Colecția de Legi și Decrete IV/1974) prin art. 19 alin. 3 stabilește că „exercițiul libertății de exprimare comportă îndatoriri speciale și responsabilități speciale și că poate fi supusă anumitor **restricții care trebuie să fie expres stabilite prin lege și sunt necesare: respectul drepturilor sau reputației altora; salvagărdării siguranței naționale, ordinii publice, sănătății sau moralității publice**”.

5.32. Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în art.10 că: “orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare” și precizează în mod expres limitele acestui drept în alineatul 2 al aceluiași articol: “exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei) ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora.”

5.33. Colegiul director reține faptul că afirmațiile părții reclamate au un caracter discriminatoriu, potrivit art. 2 alin. 1 coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, constatând astfel săvârșirea unei fapte de discriminare. În prezenta speță, sunt atinse două criterii, situație prevăzută de art. 2, alin. 6, discriminarea având la bază atât criteriul etnic cât și cel religios.

5.34. Raportat la fapta de discriminare constatată, Colegiul director dispune sancționarea cu amendă contravențională în cuantum de 2000 lei a părții reclamate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. constatarea existenței unui tratament diferențiat, discriminatoriu, pe criteriul apartenenței etnice și religioase a petentului, potrivit art. 2 alin. 1 și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (unanimitate de voturi),
2. sancționarea părții reclamate cu amendă contravențională în valoare de 2000 lei, pentru faptele prevăzute la art. 2 alin. 1 și art. 15 din O.G. nr. 137/2000, republicată,

conform art. 26 alin. 1 al O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, (unanimitate de voturi);

3. o copie a prezentei hotărâri va fi transmisă petentului;
4. o copie a prezentei hotărâri va fi transmisă părții reclamate, domnul S.S., cu domiciliul în
5. o copie a prezentei hotărâri se va comunica – Direcției de taxe și impozite din cadrul Primăriei Sectorului 1 București.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Amenda se va achita la **Primăria Sectorului 1 București – Direcția de taxe și impozite**, conform OG nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Contravenientul este obligat să trimită dovada plății amenzii către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (cu specificarea numărului de dosar).

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc – membru

Bertzi Theodora – membru

Dincă Ilie – membru

Gheorghiu Luminița – membru

Haller István – membru

Lazăr Maria – membru

Popa Claudia Sorina – membru

Data redactării: 17.12.2015

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor**

formelor de discriminare și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP